

279*

Ἐντριτία

/ 1714 Μαρτίου - 15

/ — Τὴν σήμερο βάνει σὲ θύμιση γιὰ νὰ φαίνεται τὸ κά / θε χρόνο ἀφέντη
Φιλιππάκη Σουμμαρίπα τοῦ ἀρχον / τόπουλου τοῦ Φρατζικάκη διὰ τζὶ ἐντριτίες ποὺ
τοῦ ἔχει / πουργοδοτισμένες εἰς τὸ μέρος Σακριοῦ ἄσπρα τριά / ντα καὶ ἐτοῦτο νὰ
τὸ πληρώνη ζιώτας μου καὶ ἀπο / θανώτας μου καὶ ὅ,τι ἄλλο περισσότερο καὶ βε-
βαιώνει / το μὲ τὴν ὁμοιά του ὑπογραφῇ.

/ Φίλιππο Σουμμαρίπα στερέγω καὶ βεβαιώνω τᾶνω / θε.

280

Μισιάρικο

φ. 158^Γ

/ Φ 162.

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 19/
εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ / [ὑπογ]ράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστην ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ
κὺρ Γεώργιος Μελισσουργὸς ἀ / πεσταλμένος ὡς λέγειν καὶ ἀπὲ τὴν νύφην του τὴν
κερὰ παπαδιὰ τὴν πρεσβυτέρα τοῦ μα / καρίτη τοῦ υἱοῦν του τοῦ ποτὲ παπᾶ κυρ
Νικολάου ἵνα ποιήσῃ τὴν μπαροῦσαν γραφῇ / μὲ τὸν κὺρ Δημήτρην υἱὸ τοῦ Ρω-
μανοῦ Τουχαντάκην ὁ ὁποῖος ἄνωθεν ἀφέντης παπᾶς / λέγειν πὼς τὸ μοναστήριν
του ὁποῦ εἶχεν τὴν κυρία τὴν Θεοσκέπαστην ὁποῦ ἔδωσεν / πουργὴν τοῦ υἱοῦν του
τοῦ ποτὲ ἄνωθεν μακαρίτην παπᾶ κὺρ Νικολάου ἦτον πουργοταμέ / νον του καὶ
ἓνα κομμάτιν χωράφιν εὐρισκόμενο εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ Παρατρέχου / τὸ σύνμπλιο
τοῦ μισέρ Μιχάλη Λεύκαρου καὶ τοῦ ποταμοῦ ποὺ τρέχειν ἀπόξων ἀπὸ τὸν / τρά-
φον του τὸ ὁποῖο χωράφιν καθὼς εὐρίσκεται ὅλο μὲ πᾶσαν του δικαίωμα καὶ μὲ
πᾶ / σαν του ποσσέσον καὶ μὲ ποταμίδες ὁποῦ ἔχειν τὸ αὐτὸν πρᾶμα ἀπόξων καθὼς
ἦτα / νε ἀπὸ ἑκπαλαι ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ εἰρημένος ἀφέντης παπᾶ κὺρ Γεώργιος
ὡς νοι / κοκύρης ποὺ φαίνεται τὴν σήμερον εἰς τὸ μοναστήριν του καὶ μὲ θέλημα
τῆς νύφης του τῆς ἄνω / θεν κερὰ παπαδιᾶς καθὼς λέγειν καὶ ὁ κὺρ Σταμάτης
Φαφλάος πὼς ἔδωσεν τὸ / θέλημάν της ἡ κερὰ παπαδιὰ τοῦ πεθεροῦν της τοῦ ἄνωθε

* Ἡ πράξις αὕτη εἶναι γραμμένη σὲ μικρὸ φύλλο ποὺ παρεντίθεται στὰ φύλλα 157 - 158.